

„Emlékút KL Auschwitz felszabadításának évfordulójára”

2022. augusztus 5-7.

Wadowice-Krakkó-Auschwitz-Zalipie

A Miskolci Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat idén is szervezett tanulmányutat Lengyelországba. Mivel korábban már többször is felmerült, hogy sokan még soha nem jártak Auschwitzban, úgy döntöttünk, hogy ez egy kiváló úti cél lesz a miskolci lengyel közösség tagjai számára. És, ha már három napra megyünk, több érdekes látnivalót is beiktattunk az emlékút során.

Mindig számíthattunk arra, hogy a Miskolci Bartók Béla Zene- és Táncművészeti Szakgimnázium fuvola és fagott tagozatos diákjai és felkészítő tanárai szívesen és örömmel vállaltak fellépéseket a rendezvényeinken, ezért örültünk, hogy segítőkészségüket ezzel az utazással viszonyozhattuk.

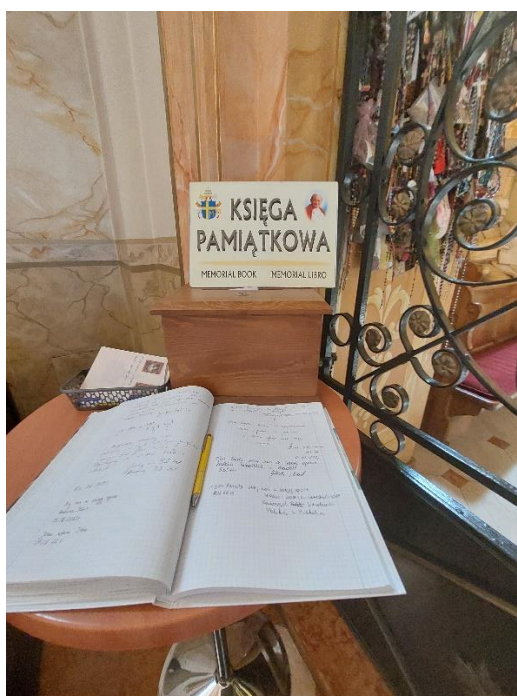
Pénteken hajnali ötkor indultunk a Búza térről és egyenesen első állomásunk, Wadowice felé vettük az irányt. Wadowicében megnéztük *Szent II. János Pál pápa* szülőházában berendezett múzeumot. Számunkra nagyon érdekes volt végig követni Karol Wojtyła életútját, hogyan lett a lengyel papból a XX. század legjelentősebb pápája.

Wadowice, Szent II. János Pál pápa szobra a pápa szülőháza mellett

A múzeumlátogatás után a Szűz Mária bazilika mögötti cukrászdában többen megkóstolták János Pál kedvenc édességét, a „pápai krémet”.

A cukrászdai kitérő után a pápa életében meghatározó szerepet játszó Szűz Mária bazilikát tekintettük meg. 1700-as évek végén épült barokk stílusú bazilikában keresztelték meg a gyermek Karol Wojtylát, és a Wojtyła-házból a későbbi pápa minden nap ráláthatott a napórára, rajta a mottóval: „Az idő fogy, az örökkévalóság vár”.

Az emlékkönyvbe is írtunk

Wadowice után útra keltünk Krakkó felé, ahol a szállásunk volt. Mivel korábbi tájékozódásunk szerint számítottunk rá, hogy nehézségek várnak ránk a közlekedésben, ugyanis az érkezésünk időpontja egybeesett a *Tour de Pologne 2022* krakkói szakaszával. Bár reménykedtünk benne, hogy sikerül megelőznünk a két keréken haladó versenyzőket, ez sajnos nem sikerült. Hogy mégse maradjunk le, buszunkat leparkoltuk a Wawelnél és gyalog tettük meg a szállásunkig tartó félórás utat, hogy elérjük a vacsorát. Ez azonban senkinek sem szegte kedvét, különösen, mert több kerékpárverseny rajongó is volt a csoportban, akik még a vacsorát is félbehagyva mentek ki, hogy szurkoljanak a kedvenceiknek.

Vacsora után – és miután a buszunk is szerencsésen megérkezett a hotelhez – mindenki berendezkedett és pihent egy kicsit, majd páran elindultunk a Wawelhez, hogy az esti homályban/sötétségben megnézzük, ahogy Wawel bős sárkánya tüzét fújja.

A waweli sárkány

Természetesen nem csak a sárkányért érte meg elsétálni ideig, hanem a gyönyörűen kivilágított Visztula látványáért is. Döbbenetes volt látni, hogy milyen élet van a folyó partján, ahol a legkisebektől az idősebbekig mindenki jól érzi magát.

A szombati napon, mintha csak az időjárás is érezte volna, hogy egy komorabb program kerül sorra. Szürke, esős napon indultunk el kora délelőtt Auschwitzba, azonban sem a hideg idő, sem a szemerkélő eső nem tántorított el bennünket attól, hogy megnézzük a XX. század legnagyobb, emberek ellen elkövetett borzalmas tettek színhelyét. Idegenvezetőnk, Ewa nagyon sok információt osztott meg a táborról és az ott történt eseményekről, amelyeket könyvekben nem biztos, hogy megismerhetünk.

Itt szeretnénk megköszönni **Raguczki Gábornak**, hogy az Auschwitz felé vezető úton nagyon sok érdekességet és döbbenetes tényeket mondott el nekünk arról, hogy történhettek meg ezek a borzalmak és felhívta a figyelmünket arra, hogy mi mindent és hogyan figyeljünk meg, amikor odaérünk.

Auschwitz-Birkenau

Krakkóba visszaérve *Flach Antal* tanárral, a diákokkal és néhány lelkes jelentkezővel felsétáltunk a Wawelbe, azaz a Királyi palotába. Sajnos az idő rohamosan romlott, ezért csak gyorsan megnéztük a főbb látnivalókat és meséltünk pár érdekességet a diákoknak. Nagyon sajnáltuk, hogy rendezvény miatt a Székesegyházba nem mehettünk be, így nem volt módunk bemutatni a Zsigmond-harangot, Szent Hedvig sírját és ereklyéit és még megannyi látnivalót.

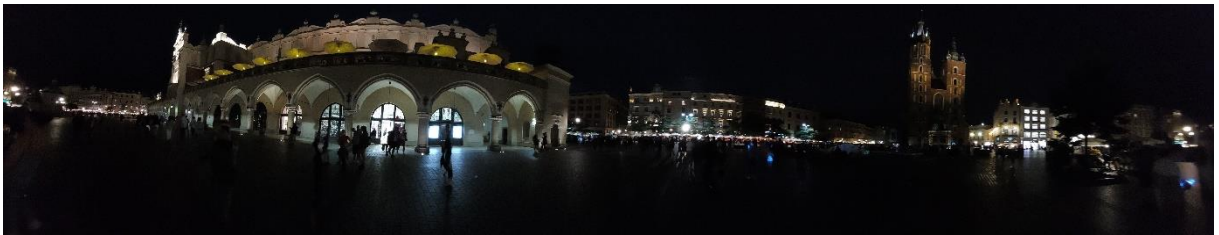
Vacsora után egy kisebb csoporttal még visszamentünk a városba, ez alkalommal a Főtérre, ahol megmutattuk a hozzánk csatlakozottaknak a főbb látványosságokat, mint például a *Sukiennice (Posztócsarnok)*.

De nem maradhatott ki a többi látnivaló sem, mint a felemás tornyú *Mária-templom*, ahol **Bárkányi Tamara** lelkesen mesélte el a templomtornyok építésének történetét – két testvér építtette, akik versengtek, melyikük tornya lesz a magasabb, de végül a fiatalabb megölte a bátyját, majd ő is öngyilkos lett. A Posztócsarnok egyik kapuja felett lóg egy tőr, a legenda szerint ezzel ölte meg az ifjabb testvér az idősebbet. A téren látható Krakkó legrégebbi temploma a kis középkori *Szent Adalbert-templom*, a Posztócsarnok elején pedig ott áll az egykori *Városháza tornya*.

Nem hagyhattuk ki *Adam Mickiewicz* Főtéren álló szobrának megtekintését sem, különösen, mivel az idei Lengyel Olvasás napjának témája az író *Ballady i romanse* című műve lesz.

Sukiennice (Posztócsarnok)

A Főtér

Vasárnap a reggeli és csomagolások után elindultunk Zalipie-be, a „festett faluba”. A falu érdekessége, hogy a faluban körülbelül harminc majorságban tekinthető meg, ahogy a házakat vagy a gazdasági épületeket az ottani asszonyok jellegzetes virágmotívumokkal festették be.

Elsőként a Dom Malarek – A Festőnők Háza múzeumban álltunk meg, ahol nagyon sok érdekességet tudtunk meg a faluról és arról, hogy alakult ki ez a szokás náluk. Megtudtuk, hogy ezek az asszonyok igazából nem képzett festők és hogy mindenki a rá jellemző egyedi virágmotívumokat használja. Ezek mind képzelt virágok.

Zalipie – Dom Malarek

Zalipie – Dom Malarek

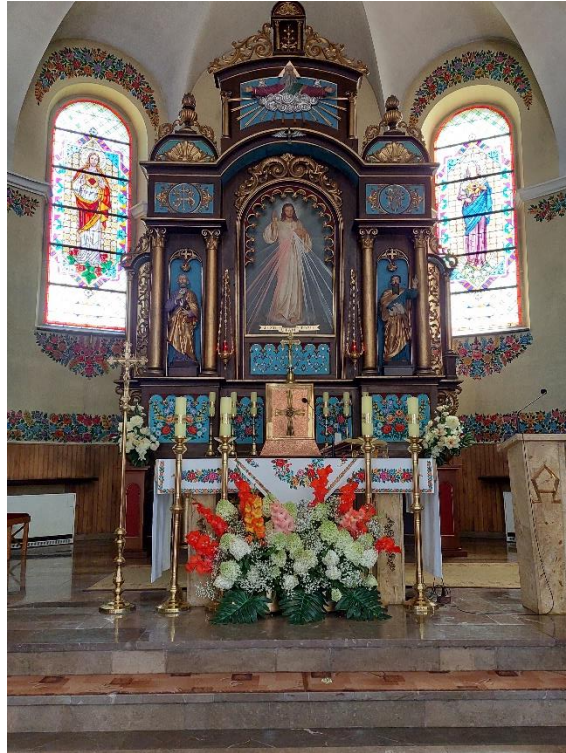
Ezt követően lesétáltunk a falu templomához, és közben megnéztük az utat szegélyező, gyönyörűen festett házakat, amelyek között volt olyan, ahová be is mehettünk.

Zalipie

Zalipie – Templom

Zalpie - Templombelső

Miután kigyönyörködtük magunkat a templomban, elindultunk hazafelé.

A szombati kisebb esőt leszámítva, végig kellemes és nagyon tanulságos utunk volt. Mindenki tanulhatott, megtapasztalhatott valami újat és nagyon örültünk, hogy mindenki jól érezte magát.

A Miskolci Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat ezúton is szeretné kifejezni köszönetét a **Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt**-nek a támogatásért, amely lehetővé tette, hogy a miskolci lengyelséggel, valamint a magyar barátainkkal ilyen szép számban részt vehettünk az „**Emlékút KL Auschwitz felszabadításának évfordulójára**” elnevezésű tanulmányúton.

Írta: Szabó Mónika és Zsótér Judit

Fotók: Szabó Mónika